

tionen, som den maa have ligeoverfor enhver Lovgivningsbestemmelse; ved Indførelsen i Rivet at give de nærmere Bestemmelser, som Lovene maa nødvendiggjøre, thi der er ikke nogen som helst Lov, uden at Administrationen ved dens Gjennemførelse i Rivet maa træffe visse Bestemmelser, som det ligger i selve Sagens Natur — maae være overladte til dens Afgjørelse; alle Love trænge til den Frihed hos Administrationen, at den maa tage Bestemmelser, hvorved de føres ind i Rivet. Der vilde altså, dersom dette Endringsforslag toges til følge, være den dobbelte Mærkelighed, den ene, at administrative Bestemmelser ophjædes til Love, uden at det havde været gjort til Gjenstand for nogen Undersøgelse, hvorvidt de egne sig dertil eller ikke; og den anden, at Administrationen berøvedes den Mændighed, som den maa have ved Lovenes Indførelse i Rivet, nemlig at kunne lempe Bestemmelserne og give de manglende Bestemmelser, som maatte være nødvendige for, at Lovene kunne indføres i Rivet. Dersom man vil have dette Forhold ordnet, da kan man jo komme med et Lovforslag derom; lad os da behandle den Sag i og for sig. Finder man, at Administrationen har tiltaget sig en for stor Mændighed, at den har været for vidtgaende i sine Bestemmelser, saa lad os ved Lov fastslaae de almindelige Regler, som Lovgivningsmagten vil have gjort gjældende; derved vil man komme ind paa den sædvanlige ordentlige Vej for saadanne Anliggenders Behandling.

Det under Nr. 5 stillede Endringsforslag møder ikke nogen bestemt Modsigelse fra mine ærede Collegas Side, da det kun er en Gjen-tagelse af, hvad der findes i den nu bestaaende Værnepligtslov; jeg kan imidlertid ikke stemme for dette Forslag. Det forekommer mig aldeles afgjort, at Bestemmelsen af Mandstabets Hvide er Noget, der hører ind, ikke under Værnepligtsloven, men under den Mændighed, der bestemmer, hvad Slags Mandskab det gjor Krav paa; at ville optage det i Værnepligtsloven maa jeg ansee for aldeles urigtigt. Det er dog aabenbart, at dersom man kan sætte Hviden til 61 Tommer, saa maa man ogsaa kunne sætte den til 60, 59 eller 58 Tommer, og det er

aabenbart, at det efter den forfatningsmæssige Ordning af disse Forhold maa være Monarchiets Lovgivningsmagt, der har at bestemme, hvilke Fordringer der skulle gjøres til Mandstabet. Men, som sagt, der er ikke fra mine ærede Collegas Side den bestemte Modstand mod dette Forslag, som der er mod forskjellige af de andre.

Det har været os aldeles umuligt at gjøre os nogen klar Forestilling om, hvad der er tilfaldet ved det under Nr. 6 stillede Endringsforslag; det har ikke været muligt for os at forstaae det; naget jeg har confereret derom med Fleere, saa har det dog ikke været mig muligt. Det gaaer nemlig ud paa, at i det første Stykke af § 21, hvor det hedder: „Alt det udstrevne Mandskab bliver, hvad enten det er udstrevet til den egentlige Land- eller Søkrigstjeneste eller som Militairarbeidere, i 8 Aar at henregne til Hærens eller Søværnets Linie“, skal „Hærens eller Søværnets Linie“ forandres til „den staaende Hær“; men nu synes det os dog underligt, at man vil henregne f. Ex. helebefarne Matroser til den staaende Hær. Den staaende Hær er et Udtryk, der ikke ellers er kjendt i den Lovgivning, der omfatter disse Anliggender; det forekommer os, at det slet ikke passer paa Søværnet, og at altsaa det Udtryk, der er brugt i Lovene, „Hærens eller Søværnets Linie“, er langt at foretrække. Hvad man ikke forstaaer, er man altid ængstelig ved; man er ængstelig ved, at der skjuler sig Et eller Andet under det, som man ikke rigtig opfatter, men maa see de ærede Forslagsstilleres ved at yttre sig over Forslaget nærmere, ville udvikle Betydningen deraf. Jeg maa beklage, at jeg i saa Fald ikke er tilstrækkelig instrueret til at kunne yttre mig derover.

Udsættelse: Det gjør mig meget ondt, at jeg atter skal optage en Deel af de Herrers Tid for denne Sags Skyld, men den er af en meget indgribende Vigtighed, og de Forsøg, der fra Regjeringens Side stadig gjøres paa fra Befolkningen at borttage den Sikkerhed mod vilkaarlig Behandling, som gennem Værnepligtsloven og Grundloven er givet den, maae føre til en stor Varsomhed med, hvad man nu